

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 6P/56/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614214460
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Cifrová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2016:6614214460.8

Rozhodnutie

Okresný súd Lučenec samosudkyňou JUDr. Máriou Cifrovou v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa F. O., narodený XX.XX.XXXX, bytom ako matka, dieťa zastúpené kolíznym opatrovníkom Ústredím práce, sociálnych vecí a rodiny, Úradom práce sociálnych vecí a rodiny D., odborom sociálno-právnej ochrany detí a sociálnej kurately, dieťa rodičov Q. O., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom H.W. G. XXX/XX, D., občianka SR a F. O., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom H. G. XXX/XX, D., toho času bytom D.B. - E., O. XXX/XX, občan SR v konaní o určenie výživného takto

rozhodol:

Otec maloletého dieťaťa F. O., narodený XX.XX.XXXX je p o v i n n ý platiť zameškané výživné na maloletého F. O., narodený XX.XX.XXXX za obdobie od 01.09.2013 do 30.06.2015 v sume 100 Eur za každý mesiac. Zameškané výživné predstavuje sumu 2100 Eur.

Otec je p o v i n n ý splácať zameškané výživné v mesačných splátkach po 50 Eur spolu s bežným výživným, ktoré bolo určené rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 12P/84/2014-290 v sume 100 Eur mesačne až do vyrovnania uvedenej sumy vždy k 25. dňu toho ktorého mesiaca mesačne vopred k rukám matky počnúc právoplatnosťou rozsudku.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom podaným na tunajší súd dňa 08.09.2014 sa navrhovateľka - matka maloletého dieťaťa domáhala úpravy práv a povinností k maloletému dieťaťu. Žiadala, aby maloletý F. bol zverený do jej starostlivosti a otec zaviazaný platením výživného. V priebehu konania bol na tunajší súd doručený návrh dňa 30.12.2014 na rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu pod č.k. 12P/84/2014. Rozsudkom tunajšieho súdu č.k.12P/84/2014-290 zo dňa 23.06.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.07.2015 bolo manželstvo účastníkov konania rozvedené. Otcovi maloletého dieťaťa bolo určené výživné v sume 100 Eur mesačne počnúc právoplatnosťou rozsudku.

Z uvedeného dôvodu navrhovateľka zmenila návrh a žiadala, aby súd zaviazal otca na platenie zameškaného výživného za obdobie od 01.09.2013 až do nadobudnutia právoplatnosti rozsudku a to do 30.06.2015 vzhľadom k tomu, že otec maloletého dieťaťa neprispieval za uvedené obdobie výživným na dieťa. V návrhu poukázala na to, že v mesiaci apríl 2013 otec maloletého dieťaťa opustil spoločnú domácnosť a výživné od tohto obdobia poskytoval nepravidelne v rôznej výške. V mesiaci október 2013 sa vyjadril, že na maloletého syna nebude prispievať, pretože súdom to nemá určené a podľa jeho názoru žiadne výživné nedlhuje.

Matka uviedla, že zo svojho príjmu nedokáže sama uspokojovať potreby oboch detí. Starší syn je už plnoletý, avšak nemá taký príjem, ktorý by mu stačil na uspokojenie jeho potrieb, preto musí aj jemu prispievať finančnými prostriedkami. Maloletému synovi F. sa výdavky značne zvýšili, pretože od septembra 2014 začal navštevovať prípravku v základnej škole z uvedeného dôvodu bolo nevyhnutné nakúpiť pre neho potrebné školské pomôcky, uhradiť výdavky spojené so stravovaním v škole a školskou družinou. F. sa venuje hokeju, je členom hokejového klubu v D., s čím sú spojené taktiež nemalé výdavky

o čom predložila matka súdu potvrdenie. Maloletý F. sa v mesiaci august 2014 zúčastnil hokejového kempu za ktorý uhradila 75 Eur. Pravidelne platí mesačne F. členské v hokejovom klube v sume 15 Eur. Predložila súdu potvrdenie o realizovaných nákupoch od mesiaca október 2013 odkedy otec maloletého F. neprispieva. Okrem uvedených výdavkov počas obdobia keď maloletý F. navštevoval materskú školu t.j. do augusta 2014 musela pravidelne mesačne platiť poplatok 15 Eur a stravné v škôlke 30 Eur. Od nástupu F. do školy pravidelne uhrádza výdavky v škole za stravovanie v sume 35 Eur ako aj iné výdavky spojené s návštevou školy. Matka uviedla, že má pravidelné mesačné výdavky a to poisťné, životné poistenie detí, jednak plnoletého syna F. 30 Eur mesačne a maloletého syna F. v sume 35 Eur mesačne. Okrem toho platí maloletému F. taktiež úrazové poistenie pre športovca v sume 21 Eur. Matka uviedla, že pracuje ako riaditeľka pobočky Q. Ú. W. Y..X., v F., pričom jej mesačný príjem predstavuje zhruba 1200 Eur. Z uvedeného príjmu však uhrádza výdavky - náklady spojené na bývanie v sume 150 Eur mesačne, 30 Eur elektrina, 6 Eur plyn, stravovanie a pre deti zhruba mesačne predstavuje sumu 300 Eur. Okrem toho uhrádza všetky dlhy, ktoré vznikli počas manželstva s otcom detí a to splátku Flexi pôžičky v sume 335 Eur mesačne a splátku hypotéky v sume 167 Eur mesačne. Vzhľadom k tomu, že otec detí nespláca žiaden zo spoločných dlhov. Matka poukázala na majetkové pomery otca detí. Uviedla, že obýva rodinný dom na ulici O. Q. D. - E., kde platí nájomné v sume 300 Eur mesačne. Uviedla, že odporca používa terénne osobné motorové vozidlo Q.. Z obdobia, keď žili s otcom v spoločnej domácnosti uviedla, že jej bolo známe z výkonu svojej podnikateľskej činnosti mal príjem mesačne od 1500 Eur až 2500 Eur. Na pojednávaní dňa 22.09.2015 žiadala matka maloletého dieťaťa, aby súd určil zameškané výživné v sume 100 Eur mesačne za obdobie od mesiaca október 2013 odkedy neprispel otec výživným na maloleté dieťa až do mesiaca jún 2015, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok, ktorým bolo manželstvo účastníkov konania rozvedené.

Otec maloletého dieťaťa so zameškaným výživným v sume 100 Eur mesačne nesúhlasil. Uviedol, že začiatkom roka 2013 mal lepšie obchodné výsledky, vzhľadom k tomu poskytoval matke výživné, niekedy to bolo 400 Eur, 350 Eur, 250 Eur, celkove to bolo okolo 1000 Eur. Na dieťa prispieval sporadicky, nepravidelne. Uviedol, že je živnostník, podniká od roku 1998. Poukázal na to, že v priebehu roku 2013 došlo k zlomu v podnikaní. Obdobie za rok 2014 bolo mínusové, predložil daňové priznanie za rok 2013, 2014. Uviedol, že spolupracuje v rámci podnikania s pôžičkovou spoločnosťou Z., jeho firme klienti splácajú pôžičky a Z. dodáva tovar. Uviedol, že bol vo výkone trestu odňatia slobody od novembra XXXX do XX.XX.XXXX. Odsúdený bol za trestný čin C.E. C.. Od toho obdobia začínal od nuly. Bol prepustený na slobodu na základe toho, že na uvedené trestné činy bola udelená prezidentom amnestia a to sa týkalo aj jeho. Uviedol, že bol aj podmienčne odsúdený. Uviedol, že bol aj podmienčne odsúdený za trestný čin ublíženia na zdraví, podmienka mu uplynula v P. XXXX.

Kolízny opatrovník prešetril pomery v rodine účastníkov konania o čom predložil písomne vypracovanú správu. Otec maloletého dieťaťa sa dostavil na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny D.. Uviedol, že žije v spoločnej domácnosti s partnerkou T. F.. Je živnostníkom v oblasti obchodu s čistým mesačným príjmom 400 Eur. T. F. je živnostníčkou, podniká v oblasti služieb, jej čistý mesačný príjem je 650 Eur. Rodina obýva nájomný jednopodlažný rodinný dom v osobnom vlastníctve M. Y..X., so sídlom Q. F.. Náklady na domácnosť mesačne predstavuje úhrada za bývanie v sume 250 Eur, elektrina 250 Eur a voda 50 Eur. Matka maloletého dieťaťa Q. O., toho času bytom F., časť N.. Matka maloletého dieťaťa žije v spoločnej domácnosti s F. O. a F. O. - plnoletým dieťaťom a partnerom U. W.. Je zamestnaná vo Q. Ú. W. v F., kde pracuje ako riaditeľka pobočky s čistým mesačným príjmom 1200 Eur. Maloletý F. navštevuje X. ročník Základnej školy v F. F. O. pracuje v zahraničí, starší syn v Č. H.. Rodina žije v dome, ktorý je v osobnom vlastníctve pána W.. Náklady na domácnosť predstavuje úhrada za inkaso vrátane energií v sume 120 Eur mesačne. Matka prispieva na domácnosť polovičnou sumou. Matka sa vyjadrila, že trvá na podanom návrhu na určenie zameškaného výživného vzhľadom k tomu, že toto výživné nebolo na maloleté dieťa zo strany otca uhradené. Kolízny opatrovník na základe uvedených dôvodov žiadal, aby súd návrhu matky vyhovel v plnom rozsahu, vzhľadom k tomu, že je to v záujme maloletého dieťaťa.

Súd vo veci vykonal dokazovanie konštatovaním návrhu na začatie konania, rodného listu maloletého dieťaťa, ústrižkov poštových poukážok, pokladničnými bločkami, ktoré predložila matka, výsluchom účastníkov konania, výsluchom kolízneho opatrovníka, zo správy o prešetrení pomerov, predložením dokladov zo strany otca, daňovými priznaniami otca za rok 2013, 2014, účtovnou uzávierkou predloženou k 31.12.2014, nájomnou zmluvou uzavretou dňa XX.XX.XXXX medzi P. N. I., r.F. a spoločnosťou F. X., X..H..E.., v zastúpení konateľom F. O. o prenájme rodinného domu na O. J. XXX/XX, D. - E., zmluvou o úvere uzavretou medzi W. W. P., X..Y. Y. F. X. X..H..E.., na finančné prostriedky určené na kúpu vozidla Q., ktorá bola uzavretá dňa XX.XX.XXXX, výpisom pohybov na účte z Č. X. G. W. XX za rok

2014, ktoré boli predložené zo strany navrhovateľky s poukázaním na výber v hotovosti dňa 04.06.2014 v sume 5000 Eur dňa 07.04.2014 a dňa 04.04.2014 v sume 5000 Eur, toto bolo predložené ako listinný dôkaz z výpisu z podnikateľského konta odporcom - otcom maloletého dieťaťa dňa 22.01.2015 na pojednávaní v rámci konania vedeného pod sp.zn. 12P/84/2014, Zápisnicou o trestnom oznámení zo dňa 24.12.2015, pripojeným spisom tunajšieho súdu sp.zn. 12P/84/2014 na základe čoho dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Podľa zákonného ustanovenia § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa ods. 2 obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností, majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa ods. 3 každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa ods. 4 pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa ods. 5 výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa zákonného ustanovenia § 65 ods. 1 Zákona o rodine ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa ods. 2 súd postupuje rovnako aj v prípade, ak rodičia spolu žijú, ale jeden z nich svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu dobrovoľne neplní.

Podľa ods. 3 výživné pĺnoletých detí upraví súd len na návrh.

Podľa zákonného ustanovenia § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa ods. 2 proti pohľadávkam na výživné je započítanie vzájomných pohľadávok prípustné len dohodou. Ak ide o výživné pre maloleté deti, započítanie nie je možné.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaných zákonných ustanovení, ktoré aplikoval na dokazovaním zistený skutkový stav. Vykonaným dokazovaním súd mal preukázané, že manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu č.k.12P/84/2014-290 zo dňa 23.06.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 25.06.2015. Súd manželstvo účastníkov konania rozviedol. Maloletý F. bol zverený na čas po rozvedení do výchovy a starostlivosti matky a otec bol zaviazaný platením výživného vo výške 100 Eur mesačne vždy k 25. dňu toho ktorého mesiaca a taktiež bol upravený aj styk otca s maloletým dieťaťom. Otec maloletého dieťaťa opustil spoločnú domácnosť v apríli roku 2013. Od toho obdobia prispieval na dieťa finančne iba sporadicky. Od októbra 2013 prestal prispievať finančne, vyjadril sa tak, že na syna nebude prispievať vzhľadom k tomu, že súdom to nemá určené a žiadne výživné nedlhuje. Obaja účastníci konania majú vyživovaciu povinnosť iba k tomuto jednému maloletému dieťaťu.

Dieťa má zákonom deklarované právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov a vychádza sa zo zásady práva dieťaťa na takú životnú úroveň, ktorú by dieťa malo, keby žilo v spoločnej domácnosti povinného rodiča a malo tak možnosť podieľať sa na užívaní a požívaní jeho majetku.

Zákonná úprava vychádza z predpokladu, že osobná starostlivosť o maloleté dieťa, ktorú poskytuje jeden z rodičov, tvorí materiálnu hodnotu zodpovedajúcu príspevku druhého z rodičov, ktorý ju poskytuje formou peňažného príspevku. Náročnosť osobnej starostlivosti o dieťa je však závislá od veku dieťaťa a pri deťoch predškolského a mladšieho školského veku si rodič osobne starajúci sa o dieťa plní spravidla vyživovaciu povinnosť výkonom osobnej starostlivosti.

Miera odôvodnených potrieb dieťaťa je rôzna podľa konkrétnych okolností prípadu a súd ju skúma predovšetkým v súvislosti od veku dieťaťa, zdravotného stavu, s ohľadom na jeho fyzické a duševné potreby, jeho schopnosti a eventuálny spôsob prípravy na budúce povolanie.

Súd mal vykonaným dokazovaním preukázané, že matka maloletého dieťaťa si plní vyživovaciu povinnosť osobnou starostlivosťou o maloleté dieťa. Pracuje ako riaditeľka pobočky Q. Ú. W. Y..X.. v F., jej čistý mesačný príjem predstavuje sumu 1200 Eur mesačne.

Súd mal preukázané, že otec maloletého dieťaťa je živnostník, je konateľom a štatutárnym zástupcom vo firme F. X. X..H..E.., O.. A. XXX, D.. Z predložených dokladov - daňového priznania, účtovných uzávierok roku 2013, 2014 súd zistil, že sa uvádzajú mínusové položky z príjmu, avšak z predloženej nájomnej zmluvy, ktorá bola uzavretá medzi P.. N. I., ulica O. XXX/XX, D. a spoločnosťou F. X. X..H..E.., A. H. XX, D. v zastúpení konateľom F. O. súd zistil, že bola uzavretá dňa XX.XX.XXXX nájomná zmluva. Predmetom nájmu je H. T., súpisné číslo XXX, nachádzajúci sa na O. J. v D. časť E., kde v článku VI bod 4 sa uvádza, že nájomca je povinný platiť prenajímateľovi mesačné nájomné v sume 300 Eur. Prvá platba bude vyplatená v hotovosti vo výške dvojmesačného nájmu. V článku VIII Osobitné ustanovenia bod 3 sa uvádza, že prenajímateľ prehlasuje, že súhlasí s budúcim odpredajom predmetu nájmu s tým, že bude uzavretá zmluva o budúcej kúpnej zmluve medzi prenajímateľom a budúcim predávajúcim a nájomcom ako budúcim kupujúcim najneskôr do 14 dní po podpise tejto nájomnej zmluvy. Kúpna cena nájmu predstavuje sumu 79990 Eur to je bod 2.3 a je platná do jedného roka po podpise tejto zmluvy, resp. do jedného roka od uzavretia zmluvy o budúcej kúpnej zmluve.

Z ďalšieho predloženého dôkazu, ktorý predložil otec maloletého dieťaťa je to Zmluva o úvere uzavretá medzi W. W. P., X..Y.. Y. F. X. X..H..E.., ide o Zmluvu o úvere, ktorý bol poskytnutý ako finančné prostriedky na kúpu vozidla Q. a kúpna cena vrátane DPH je 7990 Eur s tým, že výška mesačnej splátky úveru predstavuje sumu 205,56 eura.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie z predložených listinných dôkazov súd zistil potencionálnu životnú úroveň otca na základe jeho majetkových pomerov, súd vychádzal z toho, že platí zákonná premisa, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni každého svojho rodiča § 60 ods. 2 druhá veta Zákona o rodine.

Jednoznačne tak životnú úroveň dieťaťa ovplyvňuje majetkovo lepšie zabezpečený rodič. Pokiaľ je životná úroveň rodičov nižšia a nemajú ju možnosť zvyšovať je nevyhnutné obmedziť nároky dieťaťa a prispôsobiť ich takejto životnej úrovni.

V danom prípade majetkové pomery otca umožňujú platiť nájomné za rodinný dom mesačne v sume 300 Eur a ako užívateľ motorového vozidla Q. spláca úver na základe ktorého zakúpil motorové vozidlo v sume 205,56 eura mesačne. Taktiež aj z výpisov z pohybov na účte v Č. G. W. XX bolo zistené, že boli uskutočnené v priebehu roka 2014 a to 04.04.2014, 07.04.2014 a dňa 04.06.2014 výbery finančných prostriedkov v celkovej sume 15 000 Eur z podnikateľského účtu odporcu. Tieto všetky skutočnosti a listinné dôkazy avizujú nie nízku životnú úroveň otca. Ani matka dieťaťa nemá nízku životnú úroveň, pracuje ako H. Q. Ú. W. Y..X.., pobočky v F.. Jej mesačný príjem predstavuje sumu 1200 Eur. Poukázala na tú skutočnosť, že okrem vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu prispieva ešte plnoletému dieťaťu F., ktorého príjem je nízky. Je však nútená splácať dlhy pochádzajúce z manželstva s otcom maloletého dieťaťa a tie tvoria splátky Flexi pôžičky v sume 335 Eur mesačne na refinancovanie iných úverov z manželstva a splátky hypotéky v sume 167 Eur mesačne, vzhľadom k tomu, že otec nespláca žiaden zo spoločných dlhov.

Súd zdôrazňuje, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov s poukazom na § 62 ods. 5 veta prvá, ktoré zákonné ustanovenie sleduje plynulé zvyšovanie miery rodičovskej povinnosti tým, že potreby rodičov môžu byť uspokojené až potom, keď si rodič plní svoju vyživovaciu povinnosť a prispeje v primeranej miere na potreby dieťaťa. Každý rodič má nezastupiteľnú povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojenie svojich vlastných potrieb, pričom zákon nerozlišuje, či ide o nevyhnutné životné potreby rodiča alebo iné potreby.

Súd mal vykonaným dokazovaním preukázané, že rodičia maloletého dieťaťa nežili v spoločnej domácnosti od apríla 2013 ešte pred rozvodom manželstva a otec si vyživovaciu povinnosť riadne neplnil, dobrovoľne prispieval rôznymi sumami do septembra 2013. Od tohto obdobia teda od októbra 2013 neprispel výživným na maloletého F. žiadnou sumou, až do právoplatného rozhodnutia o rozvode manželstva.

Obaja rodičia majú k maloletému F. vyživovaciu povinnosť (§ 62 ods. 1 Zákona o rodine). Preto neobstojí tvrdenie otca, že nie je dlžný žiadne výživné vzhľadom k tomu, že mu nakupoval nejaké veci na oblečenie a nemá ani finančné prostriedky na to, aby uhradil výživné v sume 100 Eur mesačne.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že potreby na strane dieťaťa za uplynulé obdobie sú odôvodnené v súvislosti s predškolskou prípravou a s nástupom do 1. ročníka základnej školy ako aj s jeho športovými aktivitami. Taktiež mal súd preukázané, že bolo v schopnostiach a možnostiach otca v období od októbra 2013 do júna 2015 prispievať výživným na maloleté dieťa v sume 100 Eur mesačne. Na základe toho bola určená výška zročného výživného za toto obdobie v celkovej sume 2100 Eur.

Súd pri rozhodovaní nebol viazaný návrhmi rodičov s poukazom na ustanovenie § 81 ods. 1 O.s.p. aj bez návrhu môže súd začať konanie vo veciach starostlivosti o maloletých. Súd môže prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť viac, než čoho sa domáhajú, iba vtedy, ak konanie mohlo začať aj bez návrhu (§ 153 ods. 2 O.s.p.).

Zročné výživné za obdobie od 01.10.2013 do 30.06.2015 v sume 2100 Eur (100 Eur krát 21 mesiacov) súd umožnil otcovi splácať v mesačných splátkach po 50 Eur spolu s bežným výživným, ktoré bolo určené v sume 100 Eur mesačne za podmienok uvedených vo výroku rozsudku.

Podľa zákonného ustanovenia § 154 ods. 1 O.s.p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak konanie mohlo začať i bez návrhu ako v tomto prípade.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd v Lučenci, Dr. Herza č. 14.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 221 ods. 1 O.s.p. súd rozhodnutie zruší, len ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,

- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Ak nebude povinnosť týmto rozhodnutím stanovená splnená dobrovoľne, možno sa jej plnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrhom na súdny výkon rozhodnutia.